

PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET
PRAGUE CHAMBER BALLET

LA STRADA

Hudba | Music

Nino Rota

Choreografie | Choreography

Jiří Bubeníček

Libreto, koncept
a dramaturgie | Libretto,
Concept and Dramaturgy

**Jiří Bubeníček,
Nadina Cojocar**

Strhující příběh o lásce a krutosti z cirkusového prostředí podle stejnojmenného filmu Federica Felliniho / A captivating story of love and cruelty on the road of a traveling circus, based on the eponymous film by Federico Fellini

Hudba/Music: **Nino Rota**

Hudební dramaturgie/Music Dramaturgy: **Jiří Bubeníček, Nadina Cojocar**

Hudební aranžmá/Music Arrangements: **Petr Holman**

Libreto, koncept a dramaturgie/Libretto, Concept and Dramaturgy:

Jiří Bubeníček, Nadina Cojocar

Choreografie/Choreography: **Jiří Bubeníček**

Scénografie/Set Design: **Nadina Cojocar**

Design kostýmů/Costume Design: **Nadina Cojocar**

Světelný design/Lighting Design: **Jiří Bubeníček, Tomáš Průcha**

Asistenti choreografie/Choreography Assistants:

Lenka Šustová Hrabovská, Igor Vejsada

Tančí/Performing: 12 tanečníků/dancers, 3 hudebníci/musicians

Délka/Duration: 80 minut/minutes

Světová premiéra/World premiere:

10. 3. 2024, Divadlo na Vinohradech/Vinohrady Theatre Prague

„Každá magie má své temné místo a každé temné místo vytváří cosi magického.“

„Cirkus je fantastická a okouzující říše divů, která přitahuje celé generace publika. Narodil jsem se v cirkusové rodině a právě toto nádherné prostředí plné fantazie se tak stalo bezprostřední součástí mého dětství a mé duše. Prostřednictvím cirkusu vstupujeme do světa magie, jenž překypuje vzrušením a dobrodružstvím. Skrze smích a nečekaná překvapení přináší lidem okamžiky naděje a štěstí. Pod třpytivou fasádou se ale mnohdy skrývá i ponurá stránka cirkusu, která odráží drsnou realitu naší společnosti.“

Jiří Bubeníček

“Every magic has a dark place, and every dark place creates something magical.”

“The circus is a fantastic and enchanting wonderland that has attracted generations of audiences. I was born into a circus family and it is this wonderful environment of fantasy that has become such an immediate part of my childhood and my soul. Through the circus, we enter a world of magic that overflows with excitement and adventure. It brings people moments of hope and happiness through laughter and unexpected surprises. But beneath the glittering facade, there is often a darker side to the circus that reflects the harsh reality of our society.”

Jiří Bubeníček

LA STRADA

Foto/Photo: Jan Chaloupka

La Strada vypráví příběh nevinně naivní, laskavé a dobrosrdečné Gelsominy, kterou její rodina prodá hrubému kočovnému cirkusákovi Zampanovi. Vyprávění sleduje jejich bouřlivý vztah během putování po Itálii. V hledáčku má přitom především Zampanovy probouzející se city a proměnu, jíž pod vlivem Gelsominy prochází.

Lidský osud je splétán ze složitého přediva naší trojediné bytosti, tvořené tělem, myslí a duší. Naše bytí je výsledkem vzájemné souhry těchto tří částí: tělo představuje fyzično, tedy náš vnější vzhled a schopnosti, mysl řídí náš intelekt a emoční inteligenci a duše, sídlící v srdci, ovládá naše emoce. Právě křehké vyvažování těchto tří aspektů nás provádí labyrintem vlastního osudu.

V přeneseném slova smyslu lze tyto prvky připodobnit k hlavním hrdinům našeho příběhu. Zampano zosobňuje

tělo, představující naši fyzikou schránku, Matto - blázen ztělesňuje intelekt a Gelsomina duši. Když se tyto tři postavy přes své vášnivé rozpory sblíží, rozvine se před námi celá paleta tohoto tragického příběhu.

Další rovina příběhu La Strada, tragický konec Gelsominy, slouží jako dojemný katalyzátor, jenž odkrývá hloubku Zampanových citů a odhaluje, že měl Gelsominu opravdu rád. Tato krutá ztráta jej přivede na cestu sebepoznání, kde se musí vyrovnat s vlastní zranitelností a mocnou silou lásky. Vyprávění se tak mění v emoční sondu do Zampanovy duše a osobnosti nesmazatelně zasažených vlivem, který na něm Gelsomina zanechala.

La Strada je nejen dojemný, tragický příběh o lásce, krutosti a osobní proměně, ale také o lítosti a zármutku.

Foto/Photo: Jan Chaloupka

Strada, follows the story of an innocently naive, kind and extremely pure-hearted woman Gelsomina who, with her family's agreement, is taken away by a brutish traveling circus performer Zampano. The narration explores their tumultuous relationship as they tour through Italy, focusing primarily on Zampano's growing emotions and the impact Gelsomina has on him.

Human destiny is intricately woven from the fabric of our being, a trinity of body, mind, and soul. Our existence is a triangular interplay: the body encompasses our physical appearance and capabilities; the mind governs our intellect and emotional intelligence, and the soul resides within our hearts, guiding our emotions. It is through the delicate balance of these three facets that we navigate our destiny.

In a metaphorical sense, these elements can be likened to the central characters in our story. Zampano personifies the

body, representing our physicality, Matto embodies the intellect, and Gelsomina symbolises the soul. When these three characters, in their profound disagreement, converge, they unfurl the tapestry of this tragic tale.

Another layer of La Strada, the tragic demise of Gelsomina, serves as a poignant catalyst, unlocking the depths of Zampano's heart and revealing that he actually loved for her. Through this heart-wrenching loss, he embarks on a journey of self-discovery, coming to terms with his own vulnerabilities and the transformative power of love. La Strada turns into a tale of profound emotional exploration and revelation as Zampano grapples with the profound impact Gelsomina had on his life.

La Strada is not only a touching and tragic story of love, hardship, and personal transformation, but also of regret and sorrow.

„Zampano è arrivato!“ /
„Přichází Zampano!“ / “Zampano arrived!”

„Ehi Rosa, dove vai?“ / „Hej, Rosa, kam
jdeš?“ / “Hey Rosa, where are you going?”

„Io me ne Vado...“ / „Já odcházím...“ /
“I am leaving...”

„Gelsomina, dove sei?“ / „Gelsomino, kde
jsí?“ / “Gelsomina, where are you?”

„Vy jste si ale podobný...
Máte stejné vlastnosti? Nadání?
Máte mimosmyslové pouto?“

“But you are similar...
Do you have the same
characteristics? Talent?
Do you have an extrasensory bond?”

„Spadl z koně a měl těžký otřes
mozku.

Já tam s ním nebyl.

Já? Ty? Ně já, tys tam nebyl!...

Vše se ve mě sevřelo... né, ve mě....

Já... Báł jsem se!”

Oblékají se stejně... Oblékají se

stejně... Oblékají se stejně...

“He fell off his horse and had a severe
concussion.

I wasn't there with him.

!? You? Not me, you weren't there!...

Everything closed in me... well, in me...

I...

I was scared!”

They dress the same... They dress the
same... They dress the same...

„Dostali jste jednu, nebo dvě smlouvy?
Sdílette vědomí? Vnímáte dotek stejně?
A bolest? Kdo má pravdu? Já! Ty? Já!“

“Are you getting one or two contracts?
Do you share consciousness? Do you
perceive touch the same way? And the
pain? Who is right? !! You? !!“

Mladou dívku Gelsominu prodá její matka cirkusovému pouličnímu umělci jménem Zampano, aby pomohla žít svou chudou rodinu. Gelsomina je naivní a má čisté srdce, a proto bojuje se Zampanovou agresivitou, když kočují po italském venkově. Zampano je na ni zlý, uráží ji a zneužívá.

Gelsomina se snaží utéct, ale znovu se setkávají ve městě, kde vystupuje cirkus. Tam potkají akrobata jménem Matto, s nímž má Zampano z minulosti napjatý vztah. Gelsomina nachází v tomto prostředí nové možnosti, když se jí dostává laskavé pozornosti od akrobata Matta. Zampano to rozcílí a nakonec Matta zabije ve rvačce. Jeho smrt vyvolá u Gelsominy i Zampana krizi.

Gelsomina ztrácí rozum a nemůže Zampanovi odpustit, že zabil jejího přítele. Zampano opouští spící Gelsominu a nechává ji samotnou na mrazu. Později se dozví, že zemřela, a konečně cítí lítost.

„Il Matto sta male!“ / „Matto (blázen)
nemocný!“

„Gelsomina, il tamburo!“ / „Gelsomino,
bubnuj!“ / “Gelsomina, the drum!“

A young girl named Gelsomina is sold by her mother to a circus street performer named Zampano to help support her poor family. Gelsomina is naive and very pure at heart and struggles with aggressive Zampano while wandering through the Italian countryside. He mistreats her, insulting and abusing her.

Gelsomina tries to escape but they meet again in a city where a circus is performing. There, they meet an acrobat Matto, with whom Zampano has a tense relationship caused by past events. Gelsomina starts to see new possibilities in this environment, where she receives kind attention from Matto the acrobat. This upsets Zampano, who eventually kills Matto in a fight. This is a critical moment for both Gelsomina and Zampano.

Gelsomina loses her mind and cannot forgive Zampano for killing her friend. Zampano leaves Gelsomina alone in the cold while she is asleep. Later he learns she has died, which leaves him filled with regret.

Jiří Bubeníček

Dnes mezinárodně uznávaný choreograf Jiří Bubeníček byl v průběhu své předchozí téměř 25leté taneční kariery jedním z nejlepších baletních sólistů světa. Jeho vystoupení vždy vyvolávala bouřlivé nadšení: mezi mezinárodní hvězdy ho dovedlo jeho jemné hudební citění spolu s jedinečnou taneční technikou a hereckým instinktem. Choreograf John Neumeier pro něho vytvořil v Hamburském baletu (Hamburg Ballett) řadu rolí, z nichž se až legendárním stalo jeho ztvárnění slavného tanečníka Václava Nižinského v inscenaci „Nižinsky“.

V Hamburském baletu Jiří Bubeníček tančil v letech 1993–2006 (z toho od roku 1997 jako první sólista), poté se stal prvním sólistou baletního souboru Semperovy opery (Semperoper Ballett) v Drážďanech. Zde tančil až do roku 2015 velké množství rolí v dílech známých choreografů (např. Petipa, Fokin, Balanchine, Cranko, MacMillan, Kylaň, Inger, Forsythe, Godani, Celis), včetně choreografií uměleckého ředitele souboru Aarona S. Watkina. Jako sólista hostoval po celém světě: kupříkladu v pařížské Opeře tančil roli Armanda v Neumeierově baletu „Dáma s kaméliemi“ s nejdůležitějšími balerínami té doby. Za tuto roli získal mimořádné ocenění Benoisa de la Danse (2002). Je to jedna z mnoha cen v jeho kariéře, jmenujme alespoň cenu Espèces na mezinárodní baletní soutěži Prix de Lausanne, nebo Cenu Mary Wigman, kterou uděluje Semperova opera v Drážďanech.

Od roku 1999 se Jiří Bubeníček začal vedle své kariéry tanečního umělce věnovat také choreografii. Seznam jím vytvořených choreografických děl je skutečně působivý: obsahuje přes sedmdesát titulů, a to od tanečních miniatur přes spíše abstraktní choreografie až po celovečerní dějové balety. Mezinárodní uznání získává zejména jako choreograf – vypravěč příběhů. Mezi úspěšné inscenace patří například balet „Romeo a Julie“ (Jiří Bubeníček obdržel nejvyšší počet diváckých hlasů, za něj získal cenu Borise Papandopula za nejlepší představení sezóny 2021/22), „Rusalka“ (2017), „Anita Berberová – královna noci“ (Anita Berber – Göttin der Nacht, 2016), „Doktor Živago“ (Doctor Zhivago, 2016), „Piano“ (The Piano, 2018), „Proces“ (Processen, 2019) a „Popelka“ (Cinderella, 2019). Za svůj balet „Carmen“ (2019) byl choreograf vyznamenán cenou Europa in Danza, jednou z mnoha, které mu byly v průběhu času uděleny.

Taneční a choreografické umění Jiřího Bubeníčka se často objevuje ve vysílání mezinárodních televizních stanic a je zachyceno na nosičích DVD. Vedle založení vlastního souboru Les Ballets Bubeníček, s nímž cestoval po světě s vlastními choreografiemi, se umělec navíc angažuje v sociální oblasti a usiluje o kulturní sblížení. V roce 2017 byl poctěn Stříbrnou medailí hlavního města Prahy, výjimečným oceněním jeho rodné země.

Jiří Bubeníček

Internationally sought-after choreographer Jiří Bubeníček enjoyed enormous acclaim over his almost 25-year career as one of the world's top ballet dancers. Musicality, athleticism, suppleness, an unparalleled technique and his instinctive sense of character turned him into an international star. During his time with the Hamburg Ballet, John Neumeier created numerous roles for him, the most legendary being "Nijinsky". Following his engagement from 1993-2006 (from 1997 as principal), Jiří Bubeníček went to Dresden to take up the position of principal with the Semperoper Ballet. There he performed countless choreographies by Petipa, Fokin, Balanchine, McMillan, Cranko, Kylián, Inger, Forsythe, Dawson, Celis and the Dresden ballet director Aaron S. Watkin until his departure in 2015. Guest appearances took him around the world. Particularly memorable were his engagements at the Ballet de l'Opéra de Paris where he partnered the leading ballerinas of the age in the "Lady of the Camellias". In 2002 he was awarded the Benois de la Danse for his interpretation of Armand. His many other prizes include the Espèces of the Prix de Lausanne or the Mary Wigman Prize bestowed by the Semperoper.

Jiří Bubeníček created his first choreographies back in 1999 in the midst of his dancing career. From short scenes to abstract pieces to full-length narrative ballets, his current oeuvre of over 70 works is impressively large.

He created new works for companies such as San Francisco Ballet, Royal Swedish Ballet, Teatro di Roma, Royal New Zealand Ballet,

Tokyo City Ballet, New York City Ballet, State Vienna Ballet, Hamburg Ballet, Semperoper Ballet in Dresden, Mariinsky Ballet Theater, North Carolina Dance Theatre in Charlotte in USA, for dancers from Opéra national de Paris, Croatian National Ballet in Zagreb, Croatian National Ballet Ivan pl. Zajc in Rijeka, Nuovo Balletto di Toscana in Florence, Badisches State Theater in Karlsruhe, Dortmund Ballet, Slovenia National Theatre Opera and Ballet in Ljubljana, he was a choreographer for The Vienna Philharmonic New Year's Concert 2016 and many other companies around the globe.

In particular, Jiří Bubeníček has established an outstanding reputation as a choreographic storyteller: his successful productions include "Anita Berber – Goddess of the Night" (2016), "Doctor Zhivago" (2016), "The Piano" (2018), "The Trial" (2019), "Cinderella" (2019) or „Romeo and Juliet" (2022). Amongst his many honours, the choreographer was awarded the Europa in Danza award for his version of "Carmen" (2019) or Boris Papandopulo award for "Romeo and Juliet" for the best ballet performance in the 2021/22 season. And, of course, Jiří Bubeníček is a familiar face in the international media through TV and DVD productions of his choreographies as well as those featuring him as a dancer. In addition to founding a touring company "Les Ballets Bubeníček" to perform own choreographies, Jiří Bubeníček is also socially engaged, striving to build bridges between diverse cultures. For these efforts, he was awarded the Silver Medal of the City of Prague in 2017, a very special accolade from his home city.

Nadina Cojocar

Foto/Photo © Suu Tanaka

Nadina Cojocar je výtvarnice a kostýmní návrhářka. Celý život se věnuje umění, od hry na klavír přes tanec až po kresbu. Vystudovala bakalářský obor choreografie na Univerzitě umění v Kišiněvě v Moldavsku.

V roce 2010 se přestěhovala do Japonska, země, která ji fascinovala jak svou krajinou, tak kulturou. Žila tam šest let, intenzivně studovala japonštinu, tamější kulturu a tradiční oblékání kimon. V Japonsku pracovala v oborech spojených s módním průmyslem; jako kreativní ředitelka pro svatební přehlídky, navrhování a šití svatebních šatů, fotografování, líčení a vlasový styling. Poslední dva roky života v Japonsku získala skvělou zkušenost s prací pro velkou japonskou společnost, výrobce textilu, kde spolupracovala s návrhářii špičkových módních značek z Evropy, Asie a USA.

Po setkání s Jiřím Bubeníčkem v roce 2016 se přestěhovala zpět do Evropy, aby s ním spolupracovala na různých uměleckých projektech. Navrhla kostýmy pro řadu

jeho baletů: „Chapeau“ pro Státní balet v Norimberku v roce 2017, „Metropolis“ pro Chorvatský národní balet v Záhřebu v roce 2018, „Processen“ pro Švédský královský balet v roce 2019, „Popelku“ pro Nuovo Balletto di Toscana v roce 2019, online videoprojekt „Tanzgedichte aus der Stille“ v Drážďanech a Sasku v letech 2021–22, „Romea a Julii“ pro Chorvatský národní balet Ivana pl. Zajce v Rijece v roce 2022, „Spartaka“ pro Chorvatský národní balet v Záhřebu v roce 2023, „Bolero“ pro zahajovací galavečer Festivalu Krumlov 2023.

„Navrhovat kostýmy pro balet je o tom, aby si diváci všechny postavy zapamatovali. V kostýmu se musí objevit poselství postav. Ráda zkoumám hranice možností svých návrhů a často se snažím kombinovat současnost s historií. Chci, aby každá postava byla něčím výjimečná a aby kostýmy sdělovaly divákům mé představy. Je to jako mít paralelní příběh, který jde ruku v ruce s choreografií a s dramaturgií představení,“ říká Nadina Cojocar o své práci.

Nadina Cojocarú

Nadina Cojocarú is an artist and a costume designer. She has been studying arts through her entire life from classical piano, dance and drawing. Nadina graduated from the University of Arts in Chisinau Moldova with a bachelor in choreography.

In 2010 she moved to Japan, a country she was fascinated with both in its country and culture. She lived there for 6 years and intensively studied the Japanese language, culture and traditional Kimono dressing. In Japan she worked in fields related to the fashion industry; as a creative director for wedding fashion shows, designing and tailoring of wedding dresses, photography, make-up and hair styling. For the last 2 years of living there she had a great experience working for a big Japanese company, textile manufacturer, where her job was to work and collaborate with designers from high fashion brands from Europe, Asia and USA.

After meeting Jiří Bubeníček in 2016 she moved back to Europe to collaborate in different artistic projects with him.

She designed the costumes for a number of his ballets, "Chapeau" for Nürnberg State Ballet in 2017, "Metropolis" for the Croatian National Ballet in Zagreb in 2018, "Processen" for the Royal Swedish Ballet in 2019, "Cinderella" for the Nuovo Balletto di Toscana in 2019, online video project "Tanzgedichte aus der Stille" in Dresden and Saxony in 2021-22, "Romeo and Juliet" for Croatian National Ballet Ivan pl. Zajc in Rijeka, in 2022, "Spartacus" for the Croatian National Ballet in Zagreb in 2023, "Bolero" for the opening gala of Festival Krumlov 2023.

"To design costumes for ballet is about making all the characters memorable for the audience. The message of the characters have to appear in the costume. I love to explore the limits of what is possible in my designs, and often try to combine the contemporary with the historic. I want each character to be special and the costumes to communicate my ideas to the audience. It is like having a parallel story that goes hand in hand with the choreography and with the dramaturgy of the piece," says Nadina Cojocarú about her work.

Marie Hasoňová patří k pozoruhodným mladým talentům české hudební scény. V současné době je posluchačkou Hochschule für Musik ve švýcarském Luzernu, kde absoljuje magisterské studium se sólovým zaměřením ve třídě prof. Igora Karška, žáka Yehudi Menuhina. K jejímu hudebnímu růstu přispělo mimo jiné vítězství Akademie Václava Hudečka a mnohá ocenění na několika mezinárodních soutěžích v Čechách i v zahraničí. Jako sólistka vystoupila s předními českými orchestry (Pražská komorní filharmonie, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Filharmonie Hradec Králové, Filharmonie Brno a další). V letošním roce se připravuje na svůj debut v prestižní luzernské koncertní síni KKL, kde představí 2. houslový koncert Bohuslava Martinů za doprovodu Luzerner Sinfonieorchester. Kromě sólové dráhy se také intenzivně věnuje komorní hudbě. Je členkou Dvořákova klavírního kvarteta, úzce spolupracuje s violistou Zemlinského kvarteta Petrem Holmanem, a zároveň tvoří duo s mladým italským klavíristou Tommasem Carlinim.

Marie Hasoňová is a remarkable young talent on the Czech music scene. She is studying for the master's degree in solo performance at Hochschule für Musik Luzern, Switzerland, under prof. Igor Karško, a student of Yehudi Menuhin. She is a winner of the Václav Hudeček Academy and received many awards at several international competitions in the Czech Republic and abroad, which helped to improve her musical skills. As a soloist, she has performed with leading Czech orchestras (Prague Philharmonic, Czech Radio Symphony Orchestra, Hradec Králové Philharmonic Orchestra, Brno Philharmonic, etc.). This year she is preparing her debut at the prestigious KKL Luzern concert hall, where she will perform Violin Concerto No. 2 by Bohuslav Martinů with the Luzerner Sinfonieorchester. Along with her solo career, she also concentrates on chamber music. She is a member of the Dvořák Piano Quartet, closely co-operates with violist Peter Holman of the Zemlinsky Quartet, and plays in duo with Tommaso Carlini, a young Italian pianist.

Karolína Blehová

Karolína Blehová pochází z Loun a hudbě se věnuje již od útlého věku. Její hudební vzdělání započalo v Základní umělecké škole v Lounech hrou na klavír a trumpetu, kde dokončila druhý cyklus. V současnosti pokračuje ve studiu hry na trubku na Pražské konzervatoři u profesora Jiřího Šedivého. Od roku 2021 hraje v České studentské filharmonii a působí i v dalších hudebních souborech. Přestože se nyní věnuje převážně klasické hudbě, vyrostla na dechových orchestrech, ve kterých dodnes hraje. Od roku 2023 začala učit hru na klavír v Základní umělecké škole v Lounech. Vedle hudby se věnuje také přírodním vědám a od roku 2019 studuje geografii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy.

Karolína Blehová comes from Louny. Music has been her vocation since early age. She started with piano and trumpet lessons at the elementary art school in Louny, where she completed the advanced course. She currently continues her studies of trumpet under prof. Jiří Šedivý at the Prague Conservatory. Since 2021, she has been a member of the Czech Student Philharmonic Orchestra and has also joined other musical ensembles. Despite focusing mainly on classical music, she has been influenced by brass music and continues to play in brass bands. In 2023, she started teaching piano at the Louny elementary art school. Apart from music, she is interested in natural sciences. She commenced her geography studies at the Faculty of Science of Charles University in 2019.

Petr Holman

V roce 1998 Petr Holman úspěšně ukončil studia na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. V roce 2000 získal 1. cenu na mezinárodní violové soutěži Beethovenův Hradec a o rok později absolvoval pražskou konzervatoř ve třídě prof. K. Doležala. V letech 1997–2004 byl členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu, s nímž v roce 2001 vystoupil i jako sólista. V současné době působí jako profesor violy a komorní hry na Pražské konzervatoři.

Jeho nejvýznamnější hudební aktivitou je ovšem dlouholeté působení na poli komorní hudby. Petr Holman je zakládajícím členem Zemlinského kvarteta, které působí na české i mezinárodní hudební scéně již od roku 1994 a jehož hlavní náplní je koncertní, nahrávací a pedagogická činnost. Z důležitých úspěchů souboru vyberme mnohá ocenění na mezinárodních soutěžích (Banff, Pražské Jaro, Londýn a zejména vítězství ve francouzském Bordeaux), můžeme též zmínit více než 30 kompaktních disků s díly českých i světových skladatelů nebo četné nahrávky pro Český rozhlas. Zemlinského kvarteto je teprve čtvrtým souborem v historii, který natočil kompletní kvartetní dílo A. Dvořáka. Nahrávka jeho raných kvartetů získala prestižní francouzské ocenění „Diapason d’Or“.

In 1998, Petr Holman successfully completed his studies at the department of mathematics in the Charles University. In 2000 he became the winner of the Beethoven's Hradec International Viola Competition, and a year later he graduated from the Prague Conservatory in the class of prof. K. Doležal. In 1997–2004 he was a member of the Czech Radio Symphony Orchestra, with which he also appeared as a soloist in 2001. At present, Petr Holman is a professor of viola and chamber music at the Prague Conservatory.

Nevertheless, his most important musical activity is located in the field of chamber music. Petr Holman is a founding member of the Zemlinsky Quartet, which has been active on the Czech and international music scene since 1994. Its main focus are performing, recording and teaching activities. Among the ensemble's important achievements, we can mention numerous awards in the international competitions (Banff, Prague Spring, London and especially the victory in Bordeaux, France), more than 30 CDs containing works by Czech and international composers and numerous recordings for Czech Radio. The Zemlinsky Quartet is only the fourth ensemble in history to record the complete works for string quartet by A. Dvořák. The recording of his early quartets won the prestigious French award "Diapason d'Or".

Martin Lesa

Pochází z Uherského Hradiště a od útlého mládí se věnuje převážně hře na kontrabas. Zaměřuje se na lidovou hudbu, kde dosáhl úspěchů zejména ve souborové hře. V letech 2009 až 2015 se umístil s uskupeními z Moravy i Čech na prvních místech či získal zlatá pásma v ústředních kolech celostátních soutěží lidových hudeb. Po určitou dobu se také věnoval jazzu, v roce 2017 obsadil 2. místo v ústředním kole celostátní soutěže jazzových souborů s jazzovým triem Emila Hradeckého.

Během celé své hudební kariéry byl nebo stále je členem mnoha hudebních uskupení, která se zabývají odlišnými hudebními žánry a jsou pro něj cenným zdrojem zkušeností. S velkým nadšením nadále rozvíjí své hudební dovednosti a rozhodně nemá v úmyslu se svým „full-time hobby“, jak rád hudbu nazývá, končit, spíše naopak.

V současnosti je studentem Vysokého učení technického v Brně na Fakultě podnikatelské, kde dokončuje magisterský obor Strategický rozvoj podniku.

Martin Lesa comes from Uherské Hradiště. He has played musical instruments, in particular double bass since early childhood. He concentrates on folk music, where he has achieved success especially in ensemble performances. Between 2009 and 2015, he ranked at the top places or won golden bands in national folk music competitions with Moravian and Bohemian ensembles. He also played jazz music for some time, coming 2nd in the 2017 national jazz ensemble competition with the Emil Hradecký jazz trio.

Throughout his musical career, he was or still is a member of several musical ensembles focused on various musical genres, and are a valuable source of experience for him. He enthusiastically improves his musical skills and certainly has no intention of quitting his “full-time hobby”, as he describes music, quite the opposite.

He studies at the Brno University of Technology, Faculty of Business and Management, where he is completing the master's degree in Strategic Company Development.

A portrait of Lenka Šustová Hrabovská, a woman with shoulder-length reddish-brown hair, wearing a black top. She is smiling slightly and looking towards the camera. The background is a plain, light grey color.

Lenka Šustová Hrabovská

Lenka Šustová Hrabovská v roce 2004 absolvovala Taneční konzervatoř hl. m. Prahy, v roce 2022 vystudovala Jógu a jógovou terapii na FTVS (Univerzita Karlova). V letech 2004–2009 působila coby sólistka Baletu Divadla J. K. Tyla v Plzni, od roku 2010 byla v angažmá v Baletu Národního divadla v Praze, od roku 2015 jako demisolistka. V roce 2018 hostovala v Mainfranken Theater Würzburg. Od roku 2019 je sólistkou Pražského komorního baletu a baletní mistryní.

Má za sebou bohatou pedagogickou praxi, působila coby pedagožka a choreografka pro klasický, moderní a lidový tanec v baletní škole DJKT Plzeň, v baletní škole Terpsichore. Je lektorkou jógy a jógové terapie.

V klasickém a neoklasickém repertoáru tančila v choreografiích George Balanchina, Jean-Christopa Maillota, Johna Cranka, Fredericka Ashtona, Youriho Vămose, Kennetha Greve, Michaela Cordera, Javiera Torrese a dalších.

V moderním repertoáru tančila v choreografiích Jiřího Kyliána, Petra Zusky, Christophera Bruce, Ohada Naharina, Alexandra Ekmana, Jana Kodeta, Libora Vaculíka, Christiana Spucka, Nacha Duata, Jacopa Godaniho, Radu Poklitaru, Anny Vity a dalších.

Lenka Šustová Hrabovská completed the Dance Conservatory of the City of Prague in 2004 and then studied Yoga and Yoga Therapy at the Faculty of Physical Education and Sport (Charles University), graduating in 2022. She was a soloist of the Ballet of the J. K. Tyl Theatre in Pilsen in the period 2004–2009 and in 2010, she became a member of the National Theatre Ballet in Prague, from 2015 as a demi-soloist. In 2018, she was a visiting artist at Mainfranken Theater Würzburg. Since 2019, Lenka has been soloist and ballet master of the Prague Chamber Ballet.

Lenka Šustová Hrabovská has an extensive teaching experience — she worked as a teacher and choreographer of classical, contemporary and folk dances at the ballet school of the J. K. Tyl Theatre in Pilsen and at the Terpsichore ballet school; she is also a yoga and yoga therapy lecturer.

She danced in classical and neoclassical works of choreographers George Balanchine, Jean-Christophe Maillot, John Cranko, Frederick Ashton, Yuri Vámos, Kenneth Greve, Michael Corder, Javier Torres and others.

As concerns contemporary repertoire, she danced in the works of choreographers Jiří Kylián, Petr Zuska, Christopher Bruce, Ohad Naharin, Alexander Ekman, Jan Kodet, Libor Vaculík, Christian Spuck, Nacho Duato, Jacopo Godani, Radu Poklitaru, Anna Vita and others.

Igor Vejsada

Igor Vejsada je český tanečník a choreograf. Po absolutoriu tanečního oddělení konzervatoře v rodném Brně studoval rok na Baletní akademii Velkého divadla v Moskvě (1975–1976). Dvacetiletou kariéru tanečníka (během níž se úspěšně účastnil domácích a mezinárodních soutěží v Bulharsku, Rusku či USA) zahájil v Národním divadle v Brně, kde nastudoval řadu sólových rolí.

Později získal dvouleté angažmá v maďarském Györi Ballet pod vedením Béjartova žáka a choreografa Ivána Markó. Po návratu domů založil New Ballet Brno, kde se aktivně věnoval také současnému tanci. V roce 1992 se stal členem izraelského tanečního souboru Kibbutz Contemporary Dance Company v Izraeli, kam je v současné době zván jako hostující pedagog. V roce 1994 mu nabídl angažmá umělecký šéf baletního souboru Národního divadla v Mannheimu Philippe Talard. Hostoval v Evropě i zámoří, účastnil se festivalů v USA, Austrálii, Číně, Taiwanu a Japonsku.

V letech 1996–2014 byl šéfem baletního souboru Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde vytvořil desítky inscenací nejen s baletním souborem, ale též se souborem operním a činoherním.

V březnu 2016 nastoupil na pozici baletního mistra Pražského komorního baletu a od roku 2017 je současně pedagogem Tanečního centra Praha, konzervatoře a gymnázia.

Igor Vejsada is a Czech dancer and choreographer. After graduating from the Department of Dance at the Conservatory in his home city of Brno, he studied for one year at the Ballet Academy of the Bolshoi Theatre in Moscow (1975–1976). He started his 20-year career as a dancer (during which he successfully participated in international competitions in Bulgaria, Russia or the United States) at the National Theatre in Brno where he performed in many soloist roles.

Later, he got a two-year contract at the Hungarian Györi Ballet under the leadership of Iván Markó, a disciple of Maurice Béjart. Upon his return home, he founded the New Ballet Brno dance company where he focused on contemporary dance among other things. In 1992 he became a member of Israeli dance ensemble Kibbutz Contemporary Dance Company which he still cooperates with in the role of a guest tutor. In 1994 he was offered a contract by the artistic leader of the ballet company at the National Theatre in Mannheim, Mr. Philippe Talard. He gave many guest performances in Europe and overseas and participated at festivals in the United States, Australia, China, Taiwan and Japan.

From 1996 to 2014 he led the ballet company of the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava where he created dozens of productions not only with the ballet company but also with the opera and dramatic companies.

In March 2016, he started his work in the position of the ballet master of the Prague Chamber Ballet. Since 2017 he has also been a pedagogue of the conservatory Dance Center Prague.

A portrait of Linda Svidrů, a woman with long dark hair, smiling and wearing a black top. The background is a plain, light grey color.

Linda Svidrů

Foto | Photo: Michal Hancovský

Studovala v Tanečním centru Praha, tančila v Baletu Praha Junior a hostovala v Pražském komorním baletu. V roce 1999 odešla do zahraničí, kde účinkovala v Nederlands Dans Theater II., Baletu Gulbenkian Lisabon, Lanonima Imperial Barcelona, Baletu Pécs a dalších souborech. Jako přední sólistka Hungarian Ballet Theatre získala v roce 2008 cenu Euro-Pas pro nejlepší tanečnici roku. V roce 2009 se vrátila do České republiky spolu s maďarským choreografem Attilou Egerházim do baletu Jihočeského divadla na pozici sólistky, baletního mistra, asistentky choreografie a zástupce šéfa baletu. Vystudovala obor Teorie a dějiny divadla, magisterská studia ukončila na oboru Mediální komunikace a marketingu. Nadále se věnuje pedagogické práci na konzervatoři Taneční centrum Praha, kde je i členkou Správní rady a spolu s manželem Viktorem Svidrů vede umělecky soubor Balet Praha Junior.

V srpnu 2017 nastoupila na pozici baletní mistryně a asistentky choreografie do Pražského komorního baletu, od srpna 2018 byla pověřena vedením souboru a od sezóny 2019/2020 je Linda Svidrů uměleckou ředitelkou souboru. Od roku 2019 se naplno věnuje i kulturní advokacii jako předsedkyně Asociace tanečních umělců ČR.

A student at the Dance Center Prague, she danced in the Ballet Prague Junior ensemble and as a guest dancer also in the Prague Chamber Ballet. In 1999, she left abroad and performed in Nederlands Dans Theater II., Ballet Gulbenkian Lisbon, Lanonima Imperial Barcelona, Ballet Pécs and other ensembles. In 2008, as a prominent soloist of Hungarian Ballet Theatre, she was awarded the Euro-Pas award for the best female dancer of the year. In 2009, she returned to the Czech Republic and, together with Hungarian choreographer Attila Egerházi, joined the ballet of the South Bohemian Theatre in the position of soloist, ballet master, assistant choreographer and deputy of the ballet's artistic leader. She graduated from university where she studied the Theory and History of Theatre, her master-studies' specialisation was Media Communication and Marketing. She continues teaching at the Dance Center Prague conservatory, where she is also a member of the Board of Directors and, together with her husband Viktor Svidrů, she is the artistic leader of the Ballet Prague Junior ensemble.

In August 2017, she joined the Prague Chamber Ballet in the position of ballet master and assistant choreographer. In August 2018, Linda Svidrů was appointed artistic director of the company. Since the season of 2019/2020 she has been the artistic director of the ensemble. Since 2019, she has also been fully involved to cultural advocacy as the chairperson of the Association of Dance Artists of the Czech Republic.

Premiéra LA STRADA je realizována za finanční podpory The premiere LA STRADA is realized with the financial support of

Státní fond kultury ČR

Partneři / Partners

Mediální partneři / Medial partners

V koprodukcii / In coproduction:

Poděkování mecenášům a dárcům / Thanks to patrons and donors

Květoslava a Petr Hellmichovi | Naďa Vlčková
Alena Dernerová | Adelína Chalupničková
Eva Henkrichová | Taťána Horáková | Petr Koželuh